

инъ; напр. Александровъ, царевъ, бащинъ, майчинъ, Донкинъ (братъ) и др. Тѣ са наричатъ личны или частны, защото показватъ, че нѣкой или нѣщо произлазя само отъ едно познато лице.

И други, съ окончаніята кый, зій, чій, ный или енъ, като: Болгарский, львский, козій, овчій, домашній — енъ, зимный — енъ, льтний — енъ и пр., които са наричатъ родовы' или общы, защото излазятъ отъ названія на предмѣты одушевени, неодушевени и отвлечены.

За обстоятелственныѣ прилагателны.

63. — Тѣзи прилагателны обыкновенно излазятъ отъ нарѣчія, които показватъ време или мѣсто, и тѣ иматъ двѣ окончанія — едно на ный или енъ, и друго на ній или енъ: дневной — енъ, вчерашный — енъ, тукашный — енъ; горній — енъ, долиій — енъ, предній — енъ, и др. т.

За числителныѣ имена.

64. — Числителныѣ имена по знаменованіето си раздѣлятъ са обыкновенно на количественны и редны.

1-о Количественныѣ, които са наричатъ и коренны, показватъ за колко предмѣты са говори, и тѣ сж: единъ, една, едно; двама или двоица, два, двѣ; трима или троица, три; четьрма или четворица, четьри; петима, петъ, десетъ, петнадесетъ, петдесетъ, сто, двѣстия, петстотинъ, тыщица или хиляда и т. н. Подобно и тѣзи които означаватъ часть отъ единъ предмѣтъ; полушина, третина, четвъртина, осмина, и др. за туй са и наричатъ дробны количественны.

2-о Редныѣ числителны показватъ реда на предмѣтътъ сир. за кой отъ тѣхъ е думата, и сж: първий — ва — во, вторый — ра — ро, третій — тя — тѣ,